

PYŽAMO

autor: Kateřina Lužná

Ahoj, Ferdásku, co se děje? Já dobře, a co ty? Aha. Co slavíte? Příchod léta, jasně. Na mě? A co já mám společného s létem? Nevíš? A kdo to má vědět? Taky nevíš? To je pak s tebou těžký... Co mám na sobě? Pyžamo. Zelené, s kytičkama, po babičce. Co bys myslel, že v něm asi dělám, je spousta hodin, chystám se spinkat. Vy už jste vážně dost popili, že jo? Ale ne... Pročpak je ti smutno, Ferdásku? To není vůbec pravda, někdo tě určitě má rád. Třeba. Ano, ta taky. Ta taky, ta taky... Ne, tak ta moc ne. Já tě mám moc ráda, to víš že jo. Cože? Hele, nech toho, ty živočichu. Ne ne, pyžámko zůstane přesně tam, kde je.

Ale... Tak co se děje? Nevykládej, Ferdásku. Aha. Ale tos přece věděl. Propána, už jsou spolu tři roky, všichni věděli, že se jednou budou brát. Mhm, ono to na tebe dolehlo. Tak to máš blbý. Stavit se tu? Jakože na tebe dolehla tíha osudu, tak chceš dolehnout na mě? To fakt nepůjde. Ach jo. No tak dobře, ale budeme si jenom povídat, jestli budeš něco zkoušet, tak tě vyrazím, jasný? Cože? Co máš pořád s tím pyžamem? Ano, jsem v něm sladká, jak cumel v medu. Co? Prase!! Já se z tebe zblázním. Ne, hned teď se půjdu převléct. Do skafandru, ty čuně! Čau!